

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty odwołania:

1. Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że Komisja mogła oprzeć się na wniosku Deutsche Post o zwolnienie z grzywny, że zasada zakazu podwójnej reprezentacji nie została naruszona i że Komisja nie miała obowiązku prowadzenia dochodzenia w sprawie ewentualnego naruszenia tej zasady.
2. Sąd naruszył prawo, gdy dokonując wykładni art. 1 rozporządzenia nr 141/62 ⁽¹⁾, uznał, że nie ma on zastosowania do zachowań związanych z „nowym systemem wywozu Zjednoczonego Królestwa”.
3. Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że chociaż zachowania związane z „nowym systemem wywozu Zjednoczonego Królestwa” były ograniczone do opłat dodatkowych za usługi w zakresie składania związane z przesyłkami ze Zjednoczonego Królestwa do krajów spoza EOG, mogły one wywrzeć znaczący wpływ na handel między państwami członkowskimi.
4. Sąd naruszył prawo, uznając, że Komisja nie naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady dobrej administracji oraz obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 TFUE, gdy postanowiła nie uznawać The Brink's Company za solidarnie odpowiedzialną za wnoszącą odwołanie [w charakterze następcy BAX Global Ltd. (UK)] za zachowania związane z „nowym systemem wywozu Zjednoczonego Królestwa”.
5. Zniekształcając treść decyzji, przekraczając uprawnienia przyznane mu na podstawie art. 264 TFUE i nie dokonując wyważenia przy stosowaniu zasady proporcjonalności, Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że Komisja, obliczając grzywny, nie naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽²⁾, zasady proporcjonalności oraz zasady, że kara powinna być odpowiednia do naruszenia.
6. Sąd naruszył prawo, gdy potwierdził stawki obniżenia zastosowane przez Komisję na podstawie komunikatu w sprawie współpracy z 2006 r. ⁽³⁾, a ponadto zniekształcił treść decyzji.

⁽¹⁾ EWG: Rozporządzenie Rady nr 141 wyłączające transport ze stosowania rozporządzenia Rady nr 17 (Dz.U. 1962, L 1, s. 2751).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽³⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006, C 298, s. 17).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 29 lutego 2016 r. w sprawie T-267/12, Deutsche Bahn AG i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 12 maja 2016 r. przez spółki Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd i Schenker International (H.K.) Ltd

(Sprawa C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd i Schenker International (H.K.) Ltd (przedstawiciele: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie T-267/12, Deutsche Bahn AG i in./Komisja;
- stwierdzenie nieważności art.1 ust. 2 lit. g), art. 1 ust. 3 lit. a), art. 1 ust. 3 lit. b) i art. 1 ust. 4 lit. h) decyzji Komisji z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie COMP/39462 – Usługi spedycyjne (zwanej dalej „sporną decyzją”) lub, ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- uchylenie lub, ewentualnie, obniżenie grzywien nałożonych w art. 2 ust. 2 lit. g), art. 2 ust. 3 lit. a), art. 2 ust. 3 lit. b) i art. 2 ust. 4 lit. h) spornej decyzji lub, ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą pięć zarzutów:

1. Sąd naruszył prawo, uznając, że Komisja była uprawniona do oparcia się na złożonym przez spółkę Deutsche Post wniosku o zwolnienie z grzywny, że zasada zakazująca podwójnej reprezentacji nie została naruszona i że Komisja nie była zobowiązana do zbadania, czy zasada ta nie została ewentualnie naruszona.
2. Sąd naruszył prawo, interpretując art. 1 rozporządzenia nr 141/62⁽¹⁾ w ten sposób, że nie ma on zastosowania do zachowań dotyczących „systemu oczywiście wcześniejszego”.
3. Sąd naruszył prawo, uznając, że Komisja nie naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady dobrej administracji i obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 TFUE, gdy postanowił, że The Brink’s Company nie zostanie obciążona odpowiedzialnością solidarną wraz ze spółką Schenker China Ltd. [będącą następcą prawnym spółki BAX Global (China) Co. Ltd.] za zachowania dotyczące „chińskiego czynnika dostosowania walut”.
4. Sąd naruszył prawo, przeinaczając treść spornej decyzji, przekraczając zakres uprawnień przyznanych mu na mocy art. 264 TFUE i nie wyważając wchodzących w grę interesów w ramach stosowania zasady proporcjonalności, gdy uznał, że przy obliczaniu grzywien Komisja nie naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽²⁾, zasady proporcjonalności ani zasady współmierności kary do naruszenia.
5. Sąd naruszył prawo, potwierdzając stawki obniżek zastosowane przez Komisję na podstawie komunikatu w sprawie współpracy z 2006 r.⁽³⁾. Sąd przeinaczył treść spornej decyzji i naruszył prawo skarżących do sprawiedliwego procesu.

⁽¹⁾ EWG: Rozporządzenie Rady nr 141 w sprawie niestosowania rozporządzenia nr 17 do sektora transportu (Dz.U. 1962, 124, s. 2751).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽³⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006, C 298, s. 17).